

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2480

Doknr.
418639

Dato
23-11-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 18. november 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 7) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Bendixen (DF).

Spørgsmål nr. 10:

I L 7 - svar på spørgsmål 3 oplyser ministeren, at Ankestyrelsen ikke er i besiddelse af oplysninger om, i hvilke lande der fastsættes højere børnebidrag end i Danmark. Vil ministeren på den baggrund bekræfte, at ministeren dermed ikke har overblik over, hvilke konsekvenser vedtagelsen af lovforslaget vil få for danske borgere?

Svar:

Når Danmark tilslutter sig Haagerkonventionen af 2007 om underholdspligt, bliver den en del af det internationale samarbejde om underholdspligt, som Danmark i forvejen deltager i. Ud over 2007-konventionen omfatter dette samarbejde herefter navnlig Haagerkonventionen af 1973, den nordiske inddrivelseskonvention og underholdspligtforordningen.

Konventionen af 2007 bygger videre på det internationale samarbejde, som er funderet i Haagerkonventionerne af 1973 og 1958. Konventionen har ligesom de tidligere konventioner til formål at sikre en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag på tværs af landegrænser sådan, at navnlig børn sikres forsørgelse, selvom bidragsbetaleren bor i et andet land. Grundstammen i samarbejdet er gensidig anerkendelse af afgørelser om underholdsbidrag mellem de stater, der deltager i samarbejdet.

Det gensidige samarbejde indebærer, at en stat kan få sine afgørelser inddrevet i andre stater, der deltager i samarbejdet, og at staten samtidig skal inddrive bidragskrav fra andre stater.

De stater, der deltager i samarbejdet, er på den måde med til at sikre, at en forælder, der har pligt til at forsørge et barn, der bor i en anden stat, ikke kan gå i kreditorly og unddrage sig sine forsørgelsesforpligtelser. Samarbejdet skal således også sikre, at en forælder, der har pligt til at forsørge et barn, ikke kan undgå at bidrage til barnets forsørgelse ved at bosætte sig i et andet land.

Uden internationalt samarbejde er bidragsmodtagere i Danmark generelt afskåret fra at få deres bidragskrav inddrevet i andre lande. Tilsvarende er det offentlige afskåret fra at søge børnebidrag, der er forskudsvist udbetalt til bidragsmodtagere i Danmark, refunderet af bidragsbetalere i udlandet.

På denne baggrund er det vigtigt, at Danmark deltager i det internationale samarbejde om underholdsbidrag, men dette skal naturligvis ikke ske uden at konsekvenserne af tilslutning til nye konventioner, navnlig i relation til retssikkerheden for bidragsbetalere, overvejes.

Som det fremgår af lovforslaget, navnlig de almindelige bemærkninger, punkt. 3.2., er retssikkerheden for bidragsbetalere nøje overvejet, og det konkluderes, at 2007-konventionen sikrer retssikkerheden for bidragsbetalere i Danmark, der mødes med krav om betaling af bidrag efter afgørelser fra andre konventionsstater, på samme måde som bidragsbetaleres retssikkerhed er sikret i de andre konventioner om underholdspligt, som Danmark allerede har tiltrådt på nuværende tidspunkt.

Ud fra de oplysninger, som mit ministerium er i besiddelse af, tegner der sig et billede af, at underholdsbidrag i andre lande i langt højere grad end i Danmark fastsættes efter en konkret vurdering af parternes økonomiske forhold og barnets behov for forsørgelse. Der fastsættes således ofte ikke helt så skematiske børnebidrag som de bidrag, der fastsættes i Danmark, hvor størstedelen af bidragene udgøres af en fast minimumsstørrelse og reguleres efter vejledende retningslinjer.

Endvidere træffes afgørelser om underholdsbidrag i andre lande oftest af domstolene, hvor fastsættelsen af bidragenes størrelse i Danmark sker administrativt af Statsforvaltningen.

De oplysninger, der kan indhentes fra andre stater om størrelsen af underholdsbidrag, vil således hovedsageligt være baseret på retspraksis. Hertil kommer, at størrelsen af underholdsbidrag i et land afhænger af en række faktorer, som det kan være vanskeligt at indlæse i størrelsen af et fastsat underholdsbidrag, herunder adgangen til sociale ydelser samt adgangen til sundheds- og uddannelsessystemet. Det bemærkes i den forbindelse, at den forælder, der har et barn boende i Danmark, har mulighed for at modtage en række sociale ydelser ved siden af det bidrag, som den anden forælder betaler til barnets forsørgelse. Hertil kommer adgangen til sundheds- og uddannelsessystemet.

Den gensidige forpligtelse til at anerkende og fuldbyrde afgørelser om underholdsbidrag, som konventionssamarbejdet hviler på, indebærer samtidig en grundlæggende accept af landenes forskellighed, herunder en forskellig tilgang til spørgsmålet om kriterier for bidragsstørrelse m.v.

Bidragsbetalerens retssikkerhed i samarbejdet sikres ved, at konventionerne indeholder grunde til at nægte at inddrive bidrag i form af ordre public mv.

På denne baggrund og henset til, at det formentligt vil være vanskeligt, at få præcise og relevante sammenlignelige oplysninger om bidragsstørrelser i de mange forskellige lande, ses det ikke at være formålstjeneligt at forsøge at indhente disse oplysninger til brug for beslutningen om dansk tilslutning til konventionen.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann